

[Lis Starcke.]

at udskriften skal sendes til den registrerede én gang om året. Kun herved gives der mulighed for at få slettet fejlagtige, vildledende eller forældede oplysninger. Denne åbenhed er den bedste kontrol med systemet.

Vort forslag forbyder ligesom regeringens at opsamle og registrere seksuelle, religiøse og politiske forhold. Regeringen foreslår desuden, at statistiske og videnskabelige registre undtages, samt oplysninger til brug for personalhistoriske undersøgelser eller udgivelse af almindelige opslagsværker. Vi synes, at man bør se nærmere på disse undtagelser i udvalget.

Jeg vil også gerne takke de forskellige ordførere, der næsten alle har haft noget godt at sige om retsforbundets forslag. Jeg er enig med hr. Hjortnæs, der siger, at det gælder om at bevare den personlige integritet, medens man alligevel får en effektiv udnyttelse af edb-teknikken. Vi skal ikke glemme, at uden den moderne tekniks fantastiske fremskridt igennem de sidste årtier havde vi ikke haft den vældige produktivitetstigning i 1960'erne og dermed den høje levestandard, som vi trods vor ulykkelige arbejdsløshed har i dag.

Det er et stykke værktøj for fremskridtet, men et farligt stykke værktøj, vi har fået i datamaskinen. Vi er så rygtige, hvad teknik angår; meget mindre dygtige er vi, hvad menneskelighed og tilvejebringelse af gode livsbetingelser angår. Vi er stolte af vort demokrati og har vel også hidtil haft grund til at være det, men den tekniske udvikling er på sine steder ved at ødelægge livsværdier, som vi nødig skulle være foruden. Udviklingen hverken skal eller kan vi standse; det er ikke det, retsforbundet taler for. Men man kan bebrejde os, hvis ikke vi er tilstrækkelig vågne over for de ulemper, som den kan bringe med sig. Derfor håber jeg ligesom hr. Anders Andersen, at udvalgsarbejdet ikke vil forsinke dette lovforslag.

Den personlige frihed og privatlivets fred har altid været væsentlige for demokratierne i Norden. Begge disse goder synes at være i fare for at blive rendt over ende ved, at vi i vores iver efter at organisere og administrere bedst muligt efterhånden nærmer os at registrere alt om alle. Den fare er ved at gå op for samtlige politikere, og jeg synes, at jeg kan regne med, efter de ord, der er faldet her i dag, at alle vil enes om at gøre et godt og grundigt

udvalgsarbejde, sådan at vi kan få, håber jeg, en lov om personregistrering, idet jeg håber, at det må blive til én lov, uden, som hr. Hagen Hagensen sagde det, at man haster det igennem.

Når man tænker på den ophidsede debat, som man har haft igennem tiderne om de hemmelige kartoteker, så tror jeg nok, at man både ser farerne og vil tale for åbenhed over for de registrerede, således at der er mulighed for at få rettet fejlene. Jeg er glad for, at hr. Hjortnæs udtrykte sympati for intentionen, der lå i retsforbundets forslag, og at han sagde, at det burde gå ind i drøftelserne i udvalget.

Hr. Kjærulff-Schmidt takkede os for vores robuste forslag. Jeg morede mig over udtrykket, men det er rigtigt. Vores forslag er mere restriktivt end regeringens. Jeg håber, at det alligevel vil være muligt at gennemføre noget i den retning, for jeg ser det som noget meget vigtigt, at borgerne er med i denne sag, og at borgerne ikke længere skal føle den utryghed, som hr. Niels Helveg Petersen talte om. Hvis man bare vil arbejde grundigt i udvalget, se lige så grundigt på det som på regeringens forslag, det foreslog hr. Kjærulff-Schmidt nemlig, så forlanger retsforbundet ikke mere.

Hr. Anders Andersen var inde på en eventuel ombudsmandsstyring og en ansvarsforsikring, og de er begge ting, som vi også vil anbefale at man ser på og undersøger nøjere. Han talte også om, hvorvidt bevisbyrden skulle ligge hos den skadelidte. Det vil jeg også anbefale at man undersøger.

Fra konservativ side er der især ængstelse for, at man bruger CPR-numrene. Ja måske, fordi det er et hurtigere instrument, men jeg synes nu, at der er mange andre sider af den moderne teknik, som er mindst lige så farlige, for CPR-nummeret er jo kun en forkortelse af éns navn.

Vi har understreget nødvendigheden af egenacces, det, at man skal have at vide, hvor og hvordan man er registreret, at man har adgang til at se det, sådan at man også kan forlange, at det skal slettes. En af ordførerne var også inde på, at det var en ret at forlange sig helt slettet.

Vi mener, at det er registrene, der skal betale både datanævnets drift og udskriften til de registrerede. Det kan ikke være den registrerede, der skal bære udgiften, som i regeringens forslag.

Også hr. Hagen Hagensen foreslog, at vort forslag kommer med i overvejelserne. Der kom